

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

24 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Ceban Eugeniu xxxxxxxxxxxxxx, născut la data de xxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat în xxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 06.11.2017 – 28.06.2019;

Instanța de apel: 27.09.2019 – 26.05.2020;

28.12.2020 – 15.09.2021;

Instanța de recurs ordinar: 14.08.2020 – 03.11.2020;

17.12.2021– 24.05.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 28 iunie 2019, Ceban Eugeniu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal și liberat de răspundere penală din motivul expirării termenului de prescripție.

Acțiunea civilă intentată de avocatul Crețu Nadejda în interesele Iuliei Pisica împotriva lui Ceban Eugeniu cu privire la încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de asistență juridică, s-a admis parțial.

S-a dispus încasarea din contul lui Ceban Eugeniu în beneficiul Iuliei Pisica suma de 6 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 1 000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru plata asistenței juridice.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, Ceban Eugeniu la data de 31.05.2017, aproximativ pe la orele 01⁵⁰, având intenția lezării inviolabilității domiciliului persoanei, a pătruns ilegal în domiciliul lui Pisica Iulia, situată în satul Bardar, raionul Ialoveni, unde aceasta locuiește împreună cu fiul său minor Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx și fără consimțământul

proprietarei a intrat pe teritoriul ogrăzii, apoi a pătruns în locuință, iar la cererea lui Pisica Iulia să părăsească domiciliul acesteia, Ceban Eugeniu refuza, fapt ce a determinat-o pe Pisica Iulia să anunțe organele de poliție.

Acțiunile lui Ceban Eugeniu au fost calificate de către prima instanță în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, *pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, excluzând semnele calificative imputate de către acuzatorul de stat - rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane și refuzul de a-l părăsi la cererea ei.*

3. Sentința a fost atacată cu cerere de apel de către avocatul Căpățînă Ion în interesele inculpatului prin care a solicitat casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Ceban Eugeniu învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal să fie achitat, pe motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1 În motivarea cerințelor sale avocatul Căpățînă Ion a invocat următoarele aspecte:

- acuzatorul de stat nu a administrat suficiente probe pentru înaintarea învinuirii, în cadrul examinării cauzei nejustificat a refuzat cercetarea probelor administrate și anume de audiere a doi martori, și anume a lui Turta Liudmila și Turta Veaceslav, care abia în instanța de judecată a înțeles de fapt că, intenția inculpatului nu a fost de a comite o infracțiune – violare de domiciliu, dar de fapt a fost cu totul alta, fapt care trezește mai multe suspiciuni și bănuieli și care urmează a fi interpretate în favoarea nemijlocită a inculpatului;

- toată învinuirea se bazează pe declarațiile părții vătămate Pisica Iulia și a feciorului ei Marius, care de fapt este minor și în declarațiile depuse la faza urmăririi penale și în instanța de judecată s-au stabilit mai multe declarații contradictorii și de fapt nu coroborează cu declarațiile părții vătămate și urmează a fi apreciate critic;

- în cadrul cercetărilor judecătorești s-a constatat cu certitudine faptul că, cu mult timp înainte de evenimentul din 31.05.2017, între inculpat și partea vătămată a existat o relație mai specială, intimă. Acest fapt a fost confirmat și de martorul deja solicitat din partea apărării Turta Veaceslav la care acuzatorul de stat a refuzat anume din acest motiv care a relatat că intuia că între inculpat și partea vătămată Pisica Iulia este o relație mai specială, fapt care a auzit și careva zvonuri prin sat;

- acest fapt urma să fie confirmat și de martorul Arapu Daniel, care este consătean a părții vătămate, și inculpatul a declarat că, într-o zi pe când se afla cu Pisica Iulia în propriul automobil la marginea satului au fost surprinși de Arapu Daniel și care ultimul nu era împotriva să vină în instanța de judecată să mărturisească faptul dat;

- fiind contactat de către partea vătămată Pisica Iulia, fiind intimidat și amenințat în viziunea părții apărării, ultimul a refuzat să mai depună declarații, iar apărarea careva pârghii legale de a aduce forțat martorul în instanța de judecată de care dispune acuzatorul de stat, din păcate nu are;

- de către partea vătămată s-au făcut presiuni și amenințări asupra martorilor apărării la sigur sub controlul nemijlocit a acuzatorului de stat care nu a întreprins toate acțiunile de a elucida multe aspectual toate circumstanțele cauzei și nu s-a dorit aflarea adevărului;

- atât martorul Turta Veaceslav, cât și inculpatul a declarat că, la data de 31.05.2017 împreună au participat la ceremonia de sfințirea casei, și că o parte din bucate, sarmalele au fost pregătite la Pisica Iulia acasă, iar inculpatul în aceea zi a mers la casa lui Pisica Iulia și a adus aceste bucate. Ambii au menționat faptul că, Ceban Eugeniu în aceea zi pierduse telefonul mobil, iar unul din motivele pentru care s-a dus la casa lui Pisica Iulia în aceea seară a fost și faptul că inculpatul și-a adus aminte că lăsase telefonul mobil acolo. Dar de fapt, motivul de bază care l-a determinat pe Ceban Eugeniu să meargă la Pisica Iulia în aceea seară a fost că, de cu zi a avut o înțelegere telefonică cu partea vătămată, ca spre seară să se vadă. Astfel că, deoarece Pisica Iulia în aceea seară nu a mai venit la Turta Veaceslav unde de obicei se vedeau după ce s-a finisat ceremonia, deși a dat de înțeles că merge la culcare, și după ce și-a adus aminte unde a uitat telefonul mobil, pe ascuns a mers la casa lui Pisica Iulia. Ajungând la casa ei, inițial a strigat de câteva ori, dar nu prea tare că era ora târzie, cunoștea despre faptul că Pisica Iulia nu locuiește singură (locuiește împreună cu copilul ei minor și mama ei), a apăsat de mânerul de la poartă la care poarta s-a deschis, a intrat în ogradă a găsit telefonul unde îl lăsase de cu zi și s-a apropiat de casa unde era partea vătămată, a tras de mânerul de la ușa, la ce ușa s-a deschis, apoi a mai strigat odată, dar la fel nimeni nu răspundea. Astfel, văzând că și poarta era deschisă și ușa, a considerat că Pisica Iulia intenționat le-a lăsat deschise ca după cum s-au înțeles Ceban Eugeniu să intre fără a face mare zgomot creând accesul liber;

- inculpatul a relatat cu lux de amănunte, că nu a avut intenția ca să sperie pe cineva, nu poate explica exact comportamentul părții vătămate care a început a striga să iasă imediat din casă, dar presupune că motivul ar fi fost că de fapt în acel moment s-a trezit și feciorul și pentru a nu da de înțeles că au avut o oarecare înțelegere prealabilă a înscenat faptul precum că el a pătruns în domiciliul fără acordul ei;

- inculpatul imediat după ce i s-a cerut să iasă din casă, deși era foarte indignat de comportamentul radical, neașteptat din partea părții vătămate, a ieșit și a plecat fără ca să se opună cerințelor;

- din sensul art. 179 Cod penal, rezultă că, pătrunderea trebuie să aibă loc fără drept, adică abuziv, fără nicio justificare legală și fără consimțământul

persoanei care folosește locuința. Însă, după cum s-a menționat și anterior Ceban Eugeniu, nu a întâmpinat vreun impediment la intrare în curtea domiciliului, în casă, fiind ferm convins că accesul este liber anume că partea vătămată intenționat nu a încuiat poarta și ușa de la intrare în urma înțelegerilor de cu zi;

- faptul dat se confirmă prin procesul-verbal de cercetare la fața locului, în urma căruia nu au fost constatate careva deteriorări de la poartă cât și de la ușa de la intrare;

- nici o formă caracteristică a laturii obiective ale acestei infracțiuni nu este stabilită: pătrunderea ilegală, fără consimțământul victimei – lipsește, deoarece inculpatul era ferm convins că Pisica Iulia cunoștea despre faptul că urmează să se vadă cu el și intenționat a lăsat accesul liber la poartă și la casă;

- rămânerea ilegală, fără consimțământul victimei sau refuzul părăsirii, la cererea victimei - la fel nu a fost stabilit de către organul de urmărire penală, odată ce imediat cum i s-a solicitat să părăsească domiciliul Ceban Eugeniu l-a și părăsit;

- latura subiectivă a infracțiunii se săvârșește cu intenție directă. Făptuitorul este conștient de caracterul ilegal al pătrunderii sau rămânerii, fără consimțământul stăpânului, în domiciliul sau în reședință acestuia, încălcându-i astfel libertatea. Fapt care la fel nu a fost demonstrat în acțiunile inculpatului reieșind din scopul nemijlocit al inculpatului;

- partea vătămată pentru a nu scoate la iveală relația ascunsă cu Ceban Eugeniu, atât față de societate cât și de soțul ei, care de fapt au divorțat, a înscenat acest fapt de violare de domiciliu și care de fapt nu s-a cauzat nici un prejudiciu material și moral și chiar nici nu era necesitatea solicitării intervenției colaboratorilor de poliție, deoarece Ceban Eugeniu nu a manifestat careva agresiuni, nu s-a împotrivit cerinței părții vătămate, dar imediat a ieșit și a plecat, care în rezultat să solicite o sumă fabuloasă de bani cu titlu de prejudiciu moral.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020, s-a admis apelul declarat de avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului, s-a casat total sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 28 iunie 2019 și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care s-a încetat procesul penal privindu-l pe Ceban Eugeniu din motivul că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală în baza art. 179 alin. (1) Cod penal.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 noiembrie 2020, s-au admis recursurile ordinare declarate de avocații Crețu Nadejda și Căpățînă Ion, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020 și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 15 septembrie 2021, apelul declarat de avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului Ceban Eugeniu a fost admis, casată sentința parțial, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ceban Eugeniu recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, a fost liberat de pedeapsă penală în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. În rest, dispozițiile sentinței Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 28 iunie 2019, au fost menținute.

6.1 Instanța de apel a stabilit că, prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Ceban Eugeniu încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 179 alin. (1) Cod penal – *pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia*.

Cu referire la calificarea acțiunilor inculpatului Ceban Eugeniu, instanța de apel a reținut că, prima instanță a exclus semnele calificative imputate de către acuzatorul de stat – rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, or, acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar confirma faptul că, inculpatul nu a părăsit locul în care se afla și a refuzat să plece la cererea persoanei din acest loc. În acest sens, au fost reținute declarațiile părții vătămate Pisica Iulia care a confirmat faptul că, i-a cerut imediat inculpatului să părăsească locuința și acesta a ieșit din casă.

În continuare a constatat cu certitudine că vina inculpatului Ceban Eugeniu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal se dovedește prin cumulul de probe administrate și nominalizate supra, și anume prin declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului penal, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a reținut că, Ceban Eugeniu la data de 31.05.2017, *aproximativ pe la orele 01⁵⁰, având intenția lezării inviolabilității domiciliului persoanei, a pătruns ilegal în domiciliul lui Pisica Iulia, situată în satul Bardar, raionul Ialoveni, unde aceasta locuiește împreună cu fiul său minor xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx și fără consimțământul proprietarei a intrat pe teritoriul ogrăzii, apoi a pătruns în locuința părții vătămate Pisica Iulia*. Circumstanțele date au fost dovedite prin declarațiile părții vătămate Pisica

Iulia și declarațiile martorilor Turtă Veaceslav, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și materialele scrise administrate la faza urmăririi penale.

În continuare a apreciat că, declarațiile părții vătămate Pisica Iulia coroborează cu declarațiile martorului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX care a indicat că mama lui i-a cerut lui Ceban Eugeniu să părăsească imediat locuința, pe Ceban Eugeniu l-a recunoscut când s-a aprins lumina, la care acesta a deschis ușa casei și a ieșit în grabă, precum și cu declarațiile martorului Turtă Veaceslav care a indicat că, pe la orele 01⁰⁰ Pisica Iulia striga la poartă și îl căuta pe Ceban Eugeniu, dânsul s-a uitat în cameră, însă inculpatul nu era. De asemenea, instanța de apel a reținut că, declarațiile părții vătămate Pisica Iulia coroborează cu informația telefonică din 31.05.2017 înregistrată în IP Ialoveni cu nr. 3092, prin care Pisica Iulia informează că, Ceban Eugeniu a intrat în domiciliul ei situat în satul Bardar, raionul Ialoveni.

În contextul aprecierii probelor administrate la materialele cauzei penale, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a respins solicitarea avocatului Căpățînă Ion privind pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Ceban Eugeniu, or, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina inculpatului în cele incriminate, iar cele invocate de apărător sub acest aspect sunt estimate de instanța de apel drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

A mai stabilit instanța de apel că, prima instanță eronat a dispus liberarea de răspundere penală a inculpatului Ceban Eugeniu în legătură cu expirarea termenului de prescripție, deoarece a pronunțat o sentință de condamnare în privința inculpatului în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, iar potrivit rigorilor prevăzute la art. 389 alin. (4), pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă: fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 Cod penal sau al expirării termenului de prescripție.

În final instanța de apel în temeiul art. 409 alin. (2), 415 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală, a considerat necesar a admite apelul a casa sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: Ceban Eugeniu recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal se liberează de pedeapsă penală în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În ceea ce privește acțiunea civilă, instanța de apel verificând materialele cauzei penale raportat la soluția primei instanțe pronunțată pe marginea soluționării acțiunii civile, a constatat că, acțiunea civilă a fost soluționată în conformitate cu prevederile art. 219 - 225 Cod de procedură penală, prima

instanță evaluând în mod corespunzător suferințele psihice și fizice care au fost suportate de reclamantă în raport cu gravitatea și natura faptei penale care a generat prejudiciul moral, iar careva temeuri de a casa sentința în latura civilă, la judecarea apelului, nu au fost stabilite.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului, prin care invocând incidența **pct. 6) 8) și 10)** a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Ceban Eugeniu de comiterea infracțiunii prevăzute la art.179 alin. (1) Cod penal în baza art.390 alin. 1, pct. 1) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

7.1. În susținerea recursului avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului pe lângă expunerea aceluiași alegații descrise și în cererea de apel depusă anterior împotriva sentinței, se mai invocă:

- la materialele cauzei lipsesc elementele constitutive al infracțiunii incriminate;

- la faza de urmărire penală potrivit procesului verbal de audiere a bănuțitului Ceban Eugen a recunoscut bănuțiala adusă, deoarece declarațiile au fost consemnate de către anchetator ce nu i-au fost oferite să le citească, iar ulterior după ce i s-a explicat detaliat esența bănuțielii, învinuirii și faptele comise, ultimul a pledat nevinovat și nu a recunoscut vina încriminată;

- acuzatorul de stat nu a administrat suficiente probe pentru înaintarea învinuirii, în cadrul examinării cauzei nejustificat a refuzat cercetarea probelor administrate și anume de audierea a doi martori, și anume a lui Turta Liudmila și Turta Veaceslav, care în instanța de judecată a înțeles de fapt că intenția inculpatului nu a fost de a comite o infracțiune, violare de domiciliu dar de fapt a fost cu totul alta, fapt care trezește mai multe suspiciuni și bănuțieli și care urmează a fi interpretate în favoarea nemijlocit a inculpatului;

- procurorul a renunțat la audierea a doi martori, toată învinuirea se bazează doar pe declarațiile părții vătămata Pisica Iulia și a feciorului ei Marius, care de fapt este minor și în declarațiile depuse la faza urmării penale și în instanța de judecată sau stabilit mai multe declarații contradictorii și care de fapt nu colaborează cu declarațiile părții vătămata, în raport cu alte declarații și cu circumstanțele cauzei stabilite, și urmează a fi apreciate critice;

- consideră că s-a constatat cu certitudine faptul că, cu mult timp înainte de evenimentele din 31.05.2017, între inculpat și partea vătămata a existat o relație mai special, intima. Acest fapt a fost confirmat și de martorul din partea apărării Turta Veaceslav și martorul Arapu Daniel;

- fiind contactați de către partea vătămata Pisica Iulia, fiind intimidați și amenințați în viziunea lor, ultimii a refuzat să mai depună declarații, iar

apărarea careva pârghii legale de a aduce forțat martorul în instanța de judecată de care dispune acuzatorul de stat, din păcate nu are;

- actiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii de care a fost pus sub învinuire, deoarece lipsește latura subiectivă a acestei infracțiuni, care se manifestă prin intenția directă de a pătrunde în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, însă în urma examinării cauzei cu certitudine s-a constatat că, Ceban Eugen nu a pătruns în domiciliul părții vătămate, fără consimțământul acesteia, fiind sigur că ultima îl aștepta - intenția directă și dominantă a inculpatului a fost de a se vedea cu partea vătămată cum a făcută și în alte cazuri;

- instanța de apel nu a luat în considerare toate argumentele susținute în cererea de apel.

8. La recursul ordinar declarat, în temeiul art. 431 alin. (1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul Penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul Penal lărgit al verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de către titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Potrivit recursului declarat de avocatul Căpățîna Ion în numele inculpatului, rezultă că acesta invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art.427 alin.(1) **pct. 6), 8), 10)** Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ori când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, însă, în esența celor invocate în recurs, se atestă că are o poziție unică pentru care pledează în recurs, și anume invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal

lărgit constată, că aceste erori de drept nominalizate de către recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, dispozitivul fiind expus clar, iar careva erori grave de fapt care ar fi afectat soluția instanței, nu s-au stabilit.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, stabilesc că decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În contextul normelor citate, Colegiul penal lărgit notează că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că apărarea critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Instanța de recurs ordinar apreciază ca fiind declarative afirmațiile apărării prin care se susține că instanța de apel nu s-a referit la toate argumentele susținute în cererea de apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul ajunge la concluzia că partea apărării a primit răspuns la toate argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

De asemenea, Colegiul penal lărgit atestă, că respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar inclusiv celor la care face referire apărătorul în recursul

declarat și nu a dat prioritate unora sau altora, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Ceban Eugeniu săvârșirea infracțiunii incriminate.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat toate probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia că prima instanță a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Ceban Eugeniu încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 179 alin. (1) Cod Penal – *pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia*.

De altfel, Colegiul penal lărgit subliniază, că versiunea prezentată de către apărare asupra probelor puse la baza vinovăției inculpatului, nu poate constitui temei de admitere a recursului, or, la etapa judecării recursului instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, instanța de recurs ordinar nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea constatării vinovăției și condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

Distinct de cele menționate mai sus, Colegiul penal lărgit notează și faptul, că apărarea invocă temeiul de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pretinzând că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul subliniază următoarele.

Potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nu și-a găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanțele ierarhic inferioare au fost apreciate potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la

concluzia corectă că inculpatul Ceban Eugeniu a comis infracțiunile prevăzute de art.179alin.(1)Cod penal.

Probatoriul administrat confirmă pe deplin existența și săvârșirea de către inculpat a infracțiunii reținute în sarcina lui, atât sub aspectul laturii obiective, cât și a celei subiective, deoarece infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal este o infracțiune formală, consumându-se din momentul rămânerii ilegale în domiciliul persoanei, fără consimțământul acesteia, sau refuzului de a părăsi domiciliul la cererea persoanei.

În cadrul cercetării judecătorești, de către instanțele ierarhic inferioare s-a constatat cu certitudine că, *Ceban Eugeniu la data de 31.05.2017, aproximativ pe la orele 01:50, având intenția lezării inviolabilității domiciliului persoanei, a pătruns ilegal în domiciliul lui Pisica Iulia xxxxxxxxxxxx, situată în satul Bardar, raionul Ialoveni, unde aceasta locuiește împreună cu fiul său minor xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx și fără consimțământul proprietarei a intrat pe teritoriul ogrăzii, apoi a pătruns în locuința părții vătămate Pisica Iulia*, circumstanțe ce au fost stabilite prin declarațiile părții vătămate Pisica Iulia și declarațiile martorilor Turtă Veaceslav, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx și materialele scrise administrate la faza urmăririi penale.

Așadar, prin faptele comise, inculpatul Ceban Eugeniu a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii și anume la relațiile sociale referitoare la inviolabilitatea domiciliului garantată de Constituția RM.

Sub aspectul laturii obiective, faptele comise de inculpatul Ceban Eugeniu s-au materializat prin pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate, fără consimțământul părții vătămate.

Sub aspectul laturi subiective, s-a constatat că, inculpatul Ceban Eugeniu a acționat cu intenție directă, ultimul conștientizând caracterul ilegal al pătrunderii în domiciliul părții vătămate, fără consimțământul acesteia.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatului, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii de care a fost pus sub învinuire, deoarece lipsește latura subiectivă a acestei infracțiuni, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, deoarece există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul remarcă, contradictorie și neclară este poziția apărării care pe de o parte susține că actiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii(temei de achitare prevăzut la art.390 alin. 1, pct. 2)Cod de procedură penală) iar pe altă parte solicită pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Ceban Eugeniu de comiterea infracțiunii prevăzute la art.179 alin. (1) Cod penal în baza art. 390 alin. 1, pct. 1) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit ține să menționeze, că instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, corect a ajuns la concluzia despre existența faptei infracțiunii în acțiunile inculpatului Ceban Eugeniu, și consecutiv în acest sens fiind reținute toate elementele necesare și obligatorii a infracțiunii *violarea de domiciliu*, și descrise mai sus.

În esență, Colegiul penal observă că, instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, adoptând concluzii motivate, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, fapt ce este în corespundere și cu practica constantă a CtEDO, expusă în pct. 37 din hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010, potrivit cărei art. 6 §1 deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*).

Totodată, Colegiul penal lărgit notează că recurentul indică în textul recursului și temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, însă din analiza conținutului recursului se atestă că acesta a fost indicat declarativ, recurentul nu a motivat recursul sub aspectul temeiului de casare invocat.

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Ori, conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit ține să accentueze, că potrivit prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, fiind enumerate temeiuri de recurs, iar potrivit alin.(2) temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Prin urmare Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului, cu menținerea deciziei atacate.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Ceban Eugeniu xxxxxxxxxxxxxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 iunie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

